

ONDER

MIJN

HUID

getekend door het leven
met tatoeages.

1: 20.10.2009
UNFORGETTABLE

2: 08.03.2010
ALEXANDER MCQUEEN LOGO

3: 25.06.2010
THE ANSWER LIES IN MUSIC
AND ART

4: 21.08.2010
JVV INITIALEN LOGO

5: 08.10.2010
DEVOTION

6: 10.01.2011
APHRODITE

7: 06.06.2011
X

8: 06.06.2011
DEJLIG ROSA

9: 09.12.2011
IF THEY WERE NOT WHO YOU
WERE TAUGHT THAT THEY WOULD
BE, WOULD YOU STILL BELIEVE?

10: 10.04.2012
B.O.R.N.

“The only
constant is
change”

GRACE JONES

tatoeage 21: songtekst ‘Sunset Sunrise’

Daar lig ik dan, perfect uitgelicht in het witte sfeerloze tl-licht. Compleet aan het moment overgegeven, lig ik zo stil als maar kan. Kleine oceaantjes van zweet ontstaan in mijn handpalmen van opwinding.

Er wordt een nieuw stuk aan mijn geschiedenis toegevoegd: voor iedereen te zien en voor weinig te begrijpen. Kortgezegd, een nieuwe tatoeage wordt in mijn huid-galerie toegevoegd. Een alsmaar uitdijende collectie aan losse ontwerpen die allemaal een eigen verhaal hebben. Geen wonder dat mijn bijnaam in de tattooshop ‘kladblokje’ is. Maar er is meer dan het oog kan zien.

Het begon allemaal toen ik 19 jaar oud was, inmiddels 9 jaar geleden. Het concept van een tatoeage was mij nog onbekend, ik droomde ook niet per se van zo’n permanente inktvlek. Pas toen mijn opa overleed, leek ik vanuit het niets een onbedwingbare behoefte te hebben in iets wat hem kon ‘vervangen’ in de komende jaren dat ik hem zou missen. Opeens leek een tatoeage volkomen logisch. Enigszins afgeschrikt door alle cliché-troep-tattoos en het soort mensen die hiermee rondliepen, nam ik toch de stap. Het werd de titel van Nat ‘King’ Cole’s evergreen “Unforgettable”. Volledig voor mijzelf onderbouwd en verantwoord waarom deze tekst zo betekenisvol was én nog steeds is.

Toen bleek het hek van de dam. Door de eeuwigheid van inkt onder je huid had ik hét middel gevonden om mijn inspiraties, kunst, gedachtes en filosofieën letterlijk te vereenzelvigen met mijn entiteit. Alle standaard opmerkingen van anderen waaronder “weet je het nou wel zeker, je zit er wel aan vast”, bleken volkomen nutteloos in mijn drang naar meer en meer inkt. Het magische zwarte goedje.

Gaandeweg heb ik een patroon in mijn onderwerpen en de ontwerpen ontdekt: typografie (in de vorm van bijeengevoegde quotes, poëzie, songteksten en literatuur) en minimalisme in vormtaal (een geometrisch glas-in-lood-stijl en Bauhaus vormen). Beide zijn veelal zo abstract, dat je een tekst een aantal keer moet lezen om het te begrijpen. Of dat een plaatje meerdere vorm-lagen bevat, waardoor je niet direct de voorstelling ziet. Door deze (ontwerp-)stijl heb ik de ruimte, belangrijke aspecten in mijn leven te vereeuwigen en uit te dragen zonder te veel weg te geven.

Sommige tatoeages hebben zo'n sterke intrinsieke waarde, dat ik het niet aan de ander vertel. Wanneer ik een dierbare herinnering vertaal naar een inkt-voorstelling en ik jou dit kenbaar zou maken, dan is het niet langer mijn herinnering meer, maar ook die van jou.

Wanneer ik voor mijzelf heb kunnen vaststellen waarom iets waardevol genoeg is om te laten zetten, hoef je er ook nooit spijt van te krijgen. En wat dan nog als je dat wel krijgt, als iets toch niet door de jaren heen waardevol genoeg blijkt te zijn, is het alsnog een belangrijk onderdeel van je leven geweest. Keuzes die je hebt gemaakt, teksten die je hebben geraakt; overtuigingen die je meeneemt in je leven en die zich evolueren. Bijna als een religie, nietwaar? En de tattooshop is de kerk, mijn plek van bezinning.

Elk stukje inkt is een monument, een ijkpunt in mijn leven. Zou ik dit in naar ander medium vertalen, zou het nooit zo krachtig zijn geweest.

Inmiddels zijn we nu 9 jaar verder en laat ik ongeveer 4 tatoeages per jaar zetten. Met de stiekeme hoop, dat het in de toekomst mogelijk is van huid-outfits te wisselen, als een slang die aan het vervellen is, zodat ik eindeloos door zou kunnen gaan. Gelukkig heb ik een begripvolle man die ook deze kant van mij accepteert (hij zou wel moeten).

Inmiddels verbaasd het niemand meer in de familie als er in de agenda een afspraak staat voor een inkt-kerk-sessie. Zelfs mijn ouders komen nu met ideeën aanzetten waar ze voorheen nog terughoudend reageerden. Zelf mijn vader heeft sinds enige tijd een tatoeage van mijn initialen/logo laten zetten. Wat hem ertoe heeft bewogen dit voor hem of voor mij te doen, heb ik nooit expliciet gevraagd. Dat laat ik ook zo. Dat is de kracht van een tatoeage: sommige dingen hebben geen verklaring nodig, de inkt kruipt waar het niet gaan kan en geeft ruimte voor eigen verbeeldingskracht. Als een religie, nietwaar?

KIJK TIP:
TATOEAGES BEELDMATERIAAL

[KIJK HIER](#)

- 11: 10.04.2012
TRIANGLE
- 12: 12.10.2012
CONFIDE
- 13: 12.10.2012
AALIYAH LOGO
- 14: 12.10.2012
ARCHANDROID
- 15: 15.01.2013
MDNA
- 16: 24.06.2013
ART DECO BIJ
- 17: 24.06.2013
KYLIE MINOGUE LOGO
- 18: 20.12.2013
GLEAUX
- 19: 26.06.2014
MY SOUL IS THE CHOSEN
LANDSCAPE WHERE LOGIC AND
REASON DISAPPEAR WITHIN
THIS SPACE I WILL REINVENT
INTO ART
- 20: 16.01.2015
METROPOLIS
- 21: 12.05.2015
THE ONLY CONSTANT IS CHANGE
- GRACE JONES
- 22: 31.07.2015
PLATO'S ATLANTIS
- 23: 14.09.2015
BJÖRK LOGO
- 24: 24.04.2016
ORANGE COLORED SKY
- 25: 24.04.2016
TINTIN ROCKET
- 26: 09.08.2016
HEXAGON
- 27: 02.01.2017
ACCEPTANCE OF THE OBJECTIFIED
STATE
- 28: 24.04.2017
MONUMENT
- 29: 24.04.2017
PROCELAIN
- 30: 08.10.2018
FAYE
- 31: 08.10.2018
NATURE BOY